

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Samsonova matka

Druhú májovú nedeľu slávime sviatok - Deň matiek. Zamyslime sa teda nad matkou Samsona.

Dlhé roky bola neplodná a určite vo svojom srdci prežívala veľkú bolesť. Hospodinov anjel sa jej zjavil a povedal, že počne a porodí syna. Ten začne zachraňovať Izrael z rúk Filištíncov. Izrael totiž, ako národ a cirkev, prežíval obdobie temna. Robili, čo bolo zlé v očiach Hospodinových a On ich na 40 rokov vydal do rúk Filištíncov. A tak žena, ktorá v živote mnoho vytrpela, naraz počuje radostnú správu, že porodí syna. Dala mu meno Samson. Jeho meno je odvodené z hebr. Šemeš, čo znamená slnko.

Po toľkej tme, strašnom temne, konečne svetlo. Jej chlapec rástol, Hospodin ho žehnal. Všetko bolo v poriadku a veľmi nádejné, kým neprišla otázka dievčaťa, jeho lásky a budúcej manželky. Je to veľmi kritický problém i v živote našich synov a dcér. Samson, syn slnka, nazarej Boží sa zaľúbil, ale neurobil to podľa princípov Božieho ľudu. Mohli by sme po-

vedať, že sa až po uši zaľúbil do filištínskej dievčiny. I napriek protestom rodičov chcel len tú, ktorá sa mu veľmi páčila. I v súčasnej dobe v každom rodičovi vzbudzujú obavy ženba resp. vydaj jeho dieťaťa. Aj najlepší synovia sa môžu pomýliť pri výbere svojej nastávajúcej, no i dobrí rodičia sa môžu previniť.

Samsonova matka, bezpochyby pekná „postava“, sa stala nástrojom Božím na záchranu Izraela. No nakoniec predsa len tragická „postava“... Život sa nám neraz skomplikuje, hľadáme východisko a ťažko ho nachádzame. Vidíme z vlastného života, aj na biblických príkladoch, že to mnohokrát nevyjde ani dobrým, zbožným a veriacim rodičom.

V našom živote je mnohokrát tiež aj tma, ale majme vieru, že nakoniec nezvífazi, ale svitne svetlo. Aj keď prechádzame cez mnohé úskalia, ťažkosti, problémy, predsa len ideme ďalej. Toto by nám určite chcela povedať aj Samsonova matka.

Elena Šuljanová

**Pozývame Vás
na Slovenský Festival viery
25. - 27. 8.2006
v Piešťanoch**

Iba Boh môže dať vieru,
ale ty o nej môžeš vydať svedectvo,
iba Boh môže dať nádej,
ale ty môžeš vliať dôveru svojim bratom,
iba Boh môže dať lásku,
ale ty môžeš naučiť milovať,
iba Boh môže dať pokoj,
ale ty môžeš rozsievať jednotu,
iba Boh môže dať silu,
ale ty môžeš byť oporou,
iba Boh je cesta,
ale ty ju môžeš ukázať ostatným,
iba Boh je svetlo,
ale ty ho môžeš zažať v ľudských očiach,
iba Boh je život,
ale ty môžeš v iných vzkriesiť túžbu žiť,
iba Boh môže spraviť to, čo je nemožné,
ale ty môžeš spraviť to, čo je možné,
iba Boh si sám sebe stačí,
ale radšej sa spolieha na TEBA!

Autor neznámy

Z o b s a h u

str. 2 Máte zdravú vieru?
str. 3 Matky na modlitbách
str. 4 Vrúcna láboštná pieseň
str. 5 Pod ochranou Najvyššieho

str. 6 Cirkevná hudba v 20.storočí
str. 7 Deti píšú pastorovi
str. 8 Hádanka k biblickým číslam

Mám zdravú vieru?

Ked' sa John Wesley raz v noci vrátil domov z bohoslužby, dvere boli otvorené. Zlodej našiel v jeho dome len málo peňazí a nejakú kresťanskú literatúru. Keď chcel rýchlo utiecť, Wesley za ním kričal: „Stoj! Ešte niečo ti dám!“ Prekvapený zlodej sa zastavil.

„Priateľ môj,“ prihovril sa mu Wesley, „možno ťa mrzí takýto spôsob života. Ak to tak naozaj je, poviem ti niečo, čo si ľahko zapamätáš: Krv Ježiša Krista ťa očisťuje od každého hriechu!“ Zlodej utiekol a John Wesley sa modlil, aby jeho slová priniesli úžitok.

Uplynulo niekoľko rokov. Wesley práve podával návštevníkom bohoslužby ruky, keď za ním prišiel akýsi neznámy človek. Veľmi sa prekvapil, keď sa dozvedel, že tento muž, teraz veriaci a úspešný obchodník, je človek, ktorý ho pred rokmi okradol!

„Som vaším veľkým dlžníkom,“ povedal muž.

„Ach, nie, priateľ môj,“ zvolal Wesley, „nie mojím, ale Ježišovým, ktorého krv nás očisťuje od každého hriechu!“

Väčšina ľudí potrebuje viac lásky, ako si zaslúži.

Kresťanské perly múdrosti

- ❖ Niektorí ľudia sú milí, zdvorilí a veľmi láskaví, až dokiaľ sa nepokúsíte posadiť sa na ich miesto v zhromaždení.
- ❖ Mnohí chcú slúžiť Bohu, ale len ako poradcovia.
- ❖ Je jednoduchšie kázať desať kázni ako žiť jednu.
- ❖ Ľudia sú komickí: chcú byť vpredu v autobuse, v strede na ceste a vzadu v zhromaždení.
- ❖ Príležitosť možno zaklope raz, ale pokušenie ti bude na dvere mlátiť stále.
- ❖ Prestaň sa ponosovať na svoj zbor; keby bol dokonalý, nemohol by si tam patriť.
- ❖ Fráza, ktorá zaručene zobudí ľudí na zhromaždení: „A na záver.“

Pripfr.LP

Neues Leben, 9/03, prelož. M.Z.

Jeremy Taylor 1613-1667

V roku 1725, keď J. Wesley mal dvadsaťtri rokov, zaoberal sa čítaním kníh Jeremy Taylora „Pravidlá a cvičenie svätého života“ (vydaná v roku 1650) a „Pravidlá a cvičenie svätého umierania“ (vydaná roku 1651).

Taylor bol duchovným anglikánskej cirkvi, kto- „Shakespeare duchovnej literatúry“ pre svoj štýl dostal do väzenia, ale po zmene politických po- v Írsku. Súčasne zastával post vicekancelára

V knihe o svätom živote uvádza čitateľa do nosti a vyhýbania sa pokušeniam. V knihe o svä- a vedie čitateľa k určitým prostriedkom a nástro- úvahy o teológii, morálne pokyny a modelové pri dosahovaní vytýčených cieľov pre svätý život

Tieto knihy mali na mladého Johna taký vplyv, že sa pod ich vplyvom hneď rozhodol zasvätiť Bohu celý život i všetky myšlienky, slová a skutky a vzdať sa akýchkoľvek plánov na strednú cestu.

rý sa preslávil ako spisovateľ. Niekedy sa označuje ako písania. Mal zložitý život; pre svoje politické postoje sa merov ho naopak povýšili na biskupa Downu a Connoru dublinskej univerzity.

tajomstiev cnostného života, vzrastajúcej osobnej zbož- tomu umieraní nájde, že na smrť sa treba pripravovať jom prípravy na požehnanú smrť. Každá z kníh obsahuje modlitby, v ktorých modlitebník prosí o Božiu pomoc i v príprave na sväté umieranie.

pP

Rubrika

pre sestry

Keby som mala znova prežiť svoj život

- ◆ Lahla by som si do postele vždy, keď by som bola chorá a nepredstierala by som, že zem sa prestane točiť, ak dnes niekam neprídem.
 - ◆ Bola by som zapálila ružovú sviečku v tvare ruže skôr, ako sa nám v garáži roztopila.
 - ◆ Menej by som hovorila a viac počúvala.
 - ◆ Pozvala by som priateľov na obed, aj keby na koberci boli fľaky a sedačka bola riadne zašlá časom.
 - ◆ Urobila by som si čas na dedkove nesúvislé rozprávanie o svojej mladosti.
 - ◆ Nikdy by som už netrvala na tom, aby boli okná na aute vysunuté v horúci letný deň len preto, že som si práve vyfúkala vlasy.
 - ◆ Menej by som plakala a smiala sa pri televízore a viac pri pozorovaní života.
 - ◆ Namiesto toho, aby som si priaľa, aby deväť mesiacov tehotenstva už bolo preč, by som sa tešila z každej chvíľky a uvedomovala si, že zázrak, ktorý vo mne rastie, je jedinou príležitosťou v mojom živote pomôcť Bohu pri zázraku.
 - ◆ Keď by ma deti chceli pobožkať v nevhodnom okamihu, nepovedala by som im „Neskôr. Teraz si ideme umyť ruky pred večerou.“ Viac by som hovorila „Ľúbim ňu“ a „mrzí ma to“.
 - ◆ Najviac zo všetkého, keby som dostala ďalší život, by som sa chopila každej minúty...snažila by som si ju prezrieť a naozaj vidieť. Žiť ju a nikdy nevrátiť. Prestala by som sa naháňať kvôli maličkostiam.
 - ◆ Nezaoberala by som sa tým, kto ma nemá rád, kto má viac vecí alebo tým, kto čo robí.
 - ◆ Radšej sa tešme zo vzťahov, ktoré máme s ľuďmi, ktorých milujeme.
 - ◆ Myslíme na to, čím nás Boh požehnal a čo každý deň robíme, aby sme sa pozdvihli na tele, na duši i na duchu.
- Erma Bombeck*
(napísané potom, ako zistila, že zomiera na rakovinu), z angl. LP

MATKY NA MODLITBÁCH

Našu skupinku Matky na modlitbách (MNM) navštevuje od 6 do 11 sester. Je pre mňa veľmi vzácne, že skupinku navštevujú sestry - čerstvé mamičky, ale aj sestry - staré mamy.

Spolu si čítame Božie slovo, zdieľame sa, chválim Boha a spolu sa aj modlíme v malých skupinkách nielen za naše deti, vnúčatá a rodiny, ale aj za školy, ktoré naše deti navštevujú.

Už niekoľko rokov sa modlíme za niektoré školy v Banskej Bystrici.

Tento školský rok sme sa rozhodli a napísali sme do týchto 15 škôl riaditeľom a pedagógom krátky povzbudzujúci a ďakovný list za ich prácu. Tiež sme sa v krátkosti predstavili a informovali ich, že ako MNM sa za nich modlíme.

V septembri a v októbri som sa ako mama zúčastnila celoškolských rodičovských stretnutí na dvoch školách, ktoré navštevujú moji synovia. Za jednu sa modlím už niekoľko rokov. Keď riaditeľka tejto školy informovala o úspechoch školy za posledný rok, o získaní financií na rôzne projekty - bola som vďačná Bohu že koná a brala som to ako Božie víťazstvo a Božiu prácu na tejto škole.

Druhú školu môj starší syn začal navštevovať tento školský rok. Pán riaditeľ mal na schôdzi príhovor a dozvedela som sa veľa problémov, ktoré má táto škola - úteky žiakov, fajčenie, marihuana, alkohol, nerešpektovanie autorít a nehovorím o nedostatku učebných pomôcok, ktoré ako odborná škola potrebujú.

Domov som prišla dosť znechutená, ale neskôr som dostala radosť z toho, že sa môžem začať modliť za túto školu. Prosím Boha, aby On, Najvyšší začal konať na tejto škole, aby mi Duch svätý dával bremená za túto školu. Čakám čo Boh bude konať.

„Keď volám, vypočuj ma môj Bože!

Ty si mi uľavoval v tiesni.

Zmiluj sa nado mnou počuj moju modlitbu!

... Pochopte, Hospodín kvôli zbožnému robí divy.

Hospodín počuje, keď volám k Nemu.

Chvejte sa a nehrešte, uvažujte na lôžku a zmĺknite!

Prinášajte správne obety a dôverujte Hospodinovi.”

(Žalm 4,2.4.5.6)

Darina Majerová, B.Bystrica

Ak sa chcete aj vy pravidelne modliť za svoje deti a ich školy a tak sa pripojiť do modlitebnej služby MNM alebo sa bližšie informovať alebo si objednať brožúrku MNM, telefonujte alebo napíšte na adresu:

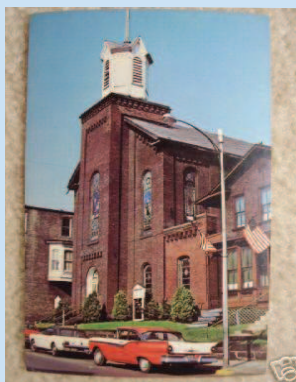
Darina Majerová

Krivánska 17, 974 11 Banská Bystrica

tel./fax. 048/417 45 43

e-mail: mdarina@stonline.sk

Ako vznikol Deň matiek

Deň matiek si pripomíname druhú nedeľu v máji. V mnohých krajinách sveta, najmä v USA, je to veľký deň, kedy sa najmä v kostoloch a zhromaždeniach ďakuje Bohu za matky a pripomína ich význam. Začalo to v máji 1907 v metodistickom zbore v meste Grafton v Západnej Virgínii, USA. V tamojšom zbore zorganizovala laická pracovníčka Anna Jarvisová bohoslužbu na počesť svojej matky, ktorá zomrela 9. mája 1905. Už o rok neskôr, v roku 1908 Anna Jarvisová žiadala, aby si uctili všetky matky druhú nedeľu v máji a v roku 1912 metodistická cirkev zorganizovala tento deň a iniciovala jeho prijatie do národného kalendára významných dní.

pP

VRÚCNA, LÚBOSTNÁ PIESEŇ

Berlínska speváčka Sarah Kaiser nanovo zhudobnila 13 textov Paula Gerhardta, evanjelického farára (1607-1676), ktorý napísal vyše 130 piesní a považujú ho vedľa Martina Luthera za najvýznamnejšieho nemeckého básnika. Jej cieľom je priblížiť mladšej generácii jeho duchovné bohatstvo.

Sarah má živý vzťah k Pánovi Ježišovi a miluje krásne slová básnika. Iba málokto sa však vie priblížiť k jeho reči. Ohromilo ju, že niekto dokáže používať také slová vo vzťahu k Bohu. Napísal napríklad pieseň s vyše 20 strofami a pritom nepoužil žiadne zbytočné slovo.

Na otázku, či ešte po 350 rokoch má ľudom básnik vôbec čo povedať, Sarah odpovedala: „Samozrejme, lebo duchovné pravdy sú nadčasové. A zo skúseností môžem povedať, že prežívam, ako jeho texty vyzývajú a utešujú. Dodávajú odvahu dôverovať, odovzdávať sa radosti a nádeji v Boha. Najmä pieseň Host na zemi hovorí o pominuteľnosti nášho života, ale kresťania sa nemusia obávať smrti, lebo vedia, že na zemi majú iba prechodné bývanie. V Žalme 90, 12 čítame: Nauč nás počítať naše dni, aby sme múdre srdce získali. Osobne by som nechcela prežívať nádej na zajtra ako zaslepenosť pre dnešok. Chcem tu a teraz žiť aj pre Boha – a to celkom vedome a zo všetkých síl. O to prosím. A pritom predsa aj vedieť o nádeji, že ma po tomto živote čaká útecha nebeského Otca. To dáva silu. Toto vedomie je základom, na ktorom sa dajú zniesť aj krízy a utrpenia.“

Sarah sa narodila v roku 1974 v Berlíne ako dcéra teológa a speváčky. Už v detstve sa objavila jej láska k soulu a gospelu. Po maturite študovala na Taylorovej univerzite v USA, na Londýnskej kráľovskej hudobnej akadémii a v Berlíne.

krátené z Neues Leben 12/03 MZ

Calling All Nations Global Gathering

15.7.2006 Olympijský štadión, Berlín

“Voláme mládež z celého sveta a mladých srdcom ku dňu chvál a modlitieb.”

Zdravím všetkých,

štadióny tohoto sveta nie sú určené iba na športové akcie. Sú to miesta, kde sa cirkev môže zhromaždiť v desiatkach tisícoch k tomu, aby vyvýšila meno Ježiša Krista. Som veľmi nadšený, že po mnohých rokoch plánovania sme na ceste k tomu, že uvidíme Berlínsky olympijský štadión naplnený hlasom Božích detí, ktoré budú chváliť, prihovárať sa a zasvätiť sa pre misiu.

Verím, že 15. júl 2006, Calling All Nations bude naozaj historickým zhromaždením. Nikdy predtým sa nezhromaždilo toľko ľudí z celej zemegule. Nikdy predtým sa nedal dokopy takýto globálny tím vedúcich chvál a hudobníkov, aby takto slúžili. Bude to unikátna akcia a ja vás povzbudzujem k tomu, aby ste ju nezmeškali.

9. júla, keď skončí na tomto štadióne futbalový šampionát sveta, budú korunovaní šampióni futbalu. Ale iba o 6 dní neskôr, na tom istom mieste, budeme prehlasovať, že je iba jediný Šampión, jediný Kráľ a jeho meno je Ježiš Kristus!

Mojou modlitbou je, aby každý, kto príde na túto akciu, zažil stretnutie s Bohom, ktoré zmení jeho život a odišiel povzbudený, aby konal svoju úlohu v zasiahnutí tejto generácie evanjeliom.

Teším sa na stretnutie s Tebou v Berlíne.

Noel Richards

www.callingallnations.com

DŇA:

LEPŠIE JE ZAPÁLIŤ SVIEČKU, NEŽ PREKLÍNAŤ TEMNOTU.

Eleanor Roosevelt

WÉ-WÉÉ-WÉÉ

MINIRUBRIKA O ZAUJÍMAVÝCH A UŽITOČNÝCH WWW-STRÁNKACH.

MÔŽEŠ SEM PRISPIEŤ AJ VLASTNÝMI ODPORÚČANIAM, KTORÉ ČAKÁME NA ADRESE effatha@umc.sk !

Dnes odporúčame:

www.timdvadva.net

Je to stránka českého občianskeho združenia s rovnakým názvom. Združenie slúži deťom, rodičom a evanjelikálnym zborom. Okrem internetového obchodu sú tu aj hry na voľné stiahnutie, kopec nápadov na workshopy s deťmi a linky na podobné stránky. Stránka je po česky – takže konečne niečo aj pre NEangličtinárov...

filip

Gospelový hudobný festival

12 - 13. 5. 2006

Trnava (Združená stredná priemyselná škola)
organizuje: Mark Bruner

Šanca na nový život

Milí bratia a sestry, chcel by som Vám priblížiť môj životný príbeh, ako si ma našiel Pán Ježiš. Vyrastal som v kresťanskej rodine, ale nepoznal som živého Boha, Sväté Písmo som vôbec nečítal. Bol som presvedčený, že mi stačí len žiť usporiadaný život a chodiť do kostola, sem tam sa pomodliť, dodržiavať nejaké tie sviatky, pôsty a obrady. Myslel som si, že splnením týchto povinností to pre Boha stačí. Po vysokej škole som sa oženil a narodili sa mi dve deti. Cítil som sa za ne zodpovedný a často som rozmýšľal ako ich užiť, aby mali všetko, čo potrebujú. Začal som podnikáť. Chcel som zarobiť čo najviac peňazí, aby rodina bola zabezpečená. Tak som sa venoval tejto predstave, že aj z toho mála času, čo som voľakedy venoval Bohu mi nezostalo nič a ak predsa niečo, tak som ho radšej prežil s kamarátmi pri futbale a tenise a samozrejme občas aj pri pive. Veď som si zaslúžil aj nejaký ten oddych. To som sa snažil vysvetliť aj svojej manželke, ktorá sa to ale žiaľ, nesnažila pochopiť a bola nespokojná s našim životom, hoci sme netrpeli núdzou.

Stával som sa pomaly „neveriacim - veriacim“. Začal som žiť svoj život bez Boha. Potajme, pomaličky som ho vysúval zo svojho života, až som zavrel pred ním dvere. Myslel som si, že On to pochopí, že teraz nemám na neho čas, veď teraz musím žiť, užiť si čo najviac, zarobiť peniaze, vidieť svet a aj sa zabaviť. Nasadol som do auta, ktoré uháňa po diaľnici do pekla. Vtom čase a bolo to práve vtedy, keď som dovŕšil „Kristove roky“ a práve sme prerábali náš dom, ma niečo zastavilo. Bola to choroba. Dostal som sa do ťažkých depresí. Nebol som už viac schopný podnikáť, bol som na dne a musel som ísť do nemocnice. Mal som pocit, že ma všetci opustili, dokonca i moja žena. No ako to väčšinou býva, keď je človeku najhoršie, vtedy začne prosiť Boha. Začal som volať na neho, či to, čo som prežil je všetko v mojom živote. Začal som sa znovu modlievať. Prosil som Boha, aby sa mi dal poznať. Môj duchovný život sa začal prebúdzáť.

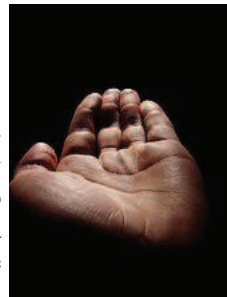
Potom som dostal od môjho kamaráta pozvanie na bohoslužby do metodistického zboru v Trnave. Božie Slovo, ktoré tu bolo hlásané, začalo vo mne pracovať. Nebolo to za jednu noc, ale môj nový život sa rodil ako malé dieťa. Najskôr bol len v zárodku a Pán mi dal túžbu ho hľadať a spoznávať. Pochopil som, že cesta, ktorou som šiel, bola cesta do záhuby. Začal som čítať Bibliu a chodiť medzi veriacich ľudí. Začal som študovať Písmo a veľa vecí mi Pán ukázal, čo sa mu v mojom živote nepáči a čo má ešte pre mňa pripravené. Najkrajšie bolo, keď sa Boh dotkol i mojej manželky a aj ona bola premenená a dostala rovnakú šancu ako ja. Šancu na nový život s Ježišom, šancu vidieť nie to, čo žiada tento svet, ale čo sa páči Bohu.

Teraz už viem, že náš Pán mi dal to najdrahšie, život vo večnosti s Ním, že svojou drahocennou krvou úplne zaplatil za moje hriechy a kúpil si môj život a ja mu teraz celý patrí. Preto chcem svoj život darovať Jemu, lebo aj tak mu patrí. On zmenil moje túžby, moje vzťahy v rodine, s kamarátmi, zmenil moje manžels-tvo, zmenil ma do špiku kostí a ja už nedokážem žiť bez Neho. Lebo On je pravda, On je život, On je tá pravá cesta, po ktorej sa dá ísť a tá úzka brána, cez ktorú sa dá vojsť do kráľovstva Božieho.

Vďaka Ti, drahý Nebeský Otče, že si tak miloval tento svet, že si svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, ktorí verí v Neho.

Miloš Kručay, ECM Trnava

POD OCHRANOU NAJVYŠŠIEHO

Neustále prechladnutia od jesene minulého roku a nemožnosť užívania liekov kvôli alergii vyústili do rozhodnutia niečo konečne podniknúť. Za tým účelom mi dala lekárka urobiť potrebné krvné skúšky pre alergiológičky a vtedy sa zistilo, že mám veľmi vysokú sedimentáciu (68/100). Pri následnej sonografii začiatkom januára sa zistilo, že na pravej ľadvine mám nádor alebo cystu a treba to spresniť urografiou. Tá sa pre alergiu nedala spraviť a čas bežal. Napokon urológ rozhodol, že dá urobiť CT, pri tom nie sú potrebné kontrastné látky. Museli ma znovu objednať a potom čakať na výsledok. Cez toto čakanie mi Pán ukázal, že všetko je v Jeho rukách a že On o všetkom vie. Prosila som Ho na modlitbe o pokoj a On mi ho dal. Predtým, ako som išla slúžiť Pánovi v Detskej misii, pracovala som na Lekárskej fakulte a poznala som prof. Brezu. Teraz som túžila porozprávať sa s ním o mojej diagnóze. Na modlitbe som už prežila, že o Božie deti sa stará Pán, a tak som túto svoju túžbu vydala do Jeho rúk. Na základe výsledku z CT mi urológ povedal, že potrebnú operáciu vykoná prof. Breza. Napokon ju síce nevykonával, ale čo som pôvodne chcela a dala do Pánových rúk, sa aj stalo.

Vďaka Bohu operácia dopadla veľmi dobre. Bolo to zavčasu zachytené. Samotný nádor mal len 6 mm, puzdro bolo vraj skoro ako vajíčko. Bolo to primárne zhubné ložisko a žiadne uzliny ani cievy som nemala zväčšené. Vzali mi celú pravú ľadvinu a ľavá vďaka Bohu funguje v poriadku. Mala som trochu zvýšený kreatinín, ale aj to sa už upravilo. Vďaka Bohu sa nádor nerozrástol a nemala som žiadne bolesti. V ten istý deň ako mňa, prijali inú pacientku (ležala vedľa mňa) s nádorom na ľavej ľadvine a mala bolesti. Ja som nemala žiadne komplikácie a na šiesty deň po operácii som mohla ísť domov. Teda prvých desať dní som bola u brata a spolu so švagrinou sa o mňa vzorne starali. Brat ma zaviezol aj na vyberanie stehov a ešte stále chodíme spolu nakupovať. Teraz sme sa už dohodli, že stačí raz do mesiaca. Nákupy do troch kíl už zvládnem vďaka Bohu aj sama. Počas celého pobytu a vôbec aj pri doliečovaní som neustále cítila Božiu ochranu a starostlivosť. Napriek tomu, že som nebrala žiadne antibiotiká, rana sa pekne zahojila a nemala som žiadne infekcie, dokonca ani prechladnutie. Teraz už chodím iba každé tri mesiace na kontrolu, či je všetko v poriadku.

Plne si uvedomujem neustálu Božiu prítomnosť a riadenie, vždy ma mal kto odviezť. Pán držal nad všetkým ochrannú ruku, strážne oko Tvorca môjho nespalo ani nezadriemalo. Niekoľko našich nedeľných zhromaždení som musela vynechať a už som veľmi túžila ísť k nám do zhromaždenia. V noci som zbadala, že znovu padá sneh a do takej fujavice som sa ešte bála ísť. Tak som to povedala Ockovi, že On rozumie môjmu srdcu a ja zas očakávam na Neho. Ráno prestal padať sneh a tak som sa obliekla, že pôjdem autobusom. Asi o pol deviatej mi volala švagriná, že brat príde pre mňa a odvezie ma. Brat ostal so mnou v zhromaždení a potom ma zaviezol ešte k nim na obed a aj domov. Švagriná bola prechladnutá a nešla do kostola. Tak Pán jej pošepkal, ako to bude najlepšie. Nesmierne veľká je Božia milosť nad nami. Vďaka za modlitby.

Spievať budem Hospodinovi, lebo mi dobre učinil.

Žalm 13, 6

Tomka H., Bratislava - mesto

Ohnisko

Čo-to no hudbe

Vývoj cirkevnej hudby v 20. storočí

Cirkevná hudba v súčasnosti prechádza zmenami. Americká vlna „pop-chvál“ preniká aj na ďalšie kontinenty, teda i do Európy.

Na počiatku dvadsiateho storočia, kedy história zaznamenáva rozmach tzv. prebudenec-kých hnutí, pozorujeme fenomén utvárania vlastných piesní mimo kancionálov a ich čoraz častejšie prenikanie na bohoslužby. Mohlo by ísť o dôsledok nového trendu v hudbe. V tom období veľa skladateľov, najmä amerických, začalo písať a nahrávať piesne pre film a divadlo.

V klasickej hudbe sa s príchodom moderného umenia začali objavovať dovtedy nevyužívané prvky džezu, ktorého popularita v prvej polovici dvadsiateho storočia rýchlo rástla. Tento fenomén je zjavný najmä v tvorbe Georgea Gershwinu, ktorý sa ako prvý pokúsil kombinovať džez a populárnu hudbu s koncertnou dvoranou. So svojou prvou skladbou tohto druhu *Rhapsody in Blue* (r. 1924) zoznal obrovský úspech. Povzbudený úspechom začal skladáť ďalšie diela tohto typu. Stal sa slávnym a ovplyvnil sekulárny umelecký život nielen v Amerike, ale aj v Európe.

V šesťdesiatych rokoch dvadsiateho storočia sa stále viac cirkevných zborov pripájalo k postupnému vytlačaniu klasických kancionálov z bohoslužobného používania niektorých cirkví, najmä charizmatického typu. Dialo sa to vplyvom už spomínaných prebudenec-kých hnutí, ktoré pri chválospevoch na svojich bohoslužbách spievali prevažne piesne z vlastnej tvorby, doprevádzané gitarou, či inými dovtedy cirkvou málo používanými hudobnými nástrojmi.

Táto vlna začala v šesťdesiatych rokoch dvadsiateho storočia. Dôvodom mohla byť v sekulárnej hudbe napríklad stále rastúca popularita kapely Beatles, ktorá hlboko ovplyvnila vtedajšiu mladú generáciu. Zmeny v sekulárnom hudobnom svete zasiahli aj cirkev. Rok 1960 možno označiť za prelomový rok, kedy sa začala nová éra v populárnej hudbe, ktorej vplyvom prenikali postupne zmeny aj do kresťanskej hudby.

Súčasná chválospevová tvorba je neraz podrobená ostrej kritike najmä kvôli stručnosti textu. V porovnaní s klasickými kancionálmi, ktoré majú zväčša niekoľko básnickych prepracovaných strof, sa novodobé piesne chvál mnohým javia chudobnejšie. Práve toto však môže byť jedným z dôvodov, prečo sa moderná tvorba duchovných piesní tak rýchlo uchytila. Jej texty sú jednoduché na naučenie sa a sú chytľavé.

Tento spôsob kresťanskej hudby v súčasnosti praktikuje stále viac cirkevných zborov. Je veľmi populárny najmä medzi mladšou generáciou, ktorá v ňom okrem iného nachádza i určitý spôsob seba-realizácie v hudobnej oblasti. Medzi staršími ľuďmi v cirkvi sa neraz ozývajú hlasy proti takýmto hudobným prejavom. Niektorí odmietajú spievať nové piesne, pretože im nič nehovorí a ich dominantné postavenie na bohoslužbe ťažko znášajú.

Rozpory medzi zástancami klasických duchovných piesní a tými, ktorí chcú presadiť novodobý štýl tzv. Praise-and-Worship zašlo niekedy až tak ďaleko, že sa cirkev rozdelila na dva tábory: jedni považovali nahradenie tradičných piesní modernými za nevyhnutné, lebo to vnímali ako jedinou možnosť oslovenia určitej skupiny v spoločnosti. Druhí tento vývoj považovali za neprijateľný, za sekularizáciu zážitku uctievania a kvôli tejto otázke sa zbor rozdelil na dve časti. V USA je bežnou praxou, že jeden zbor má v nedeľu niekoľko bohoslužieb s odlišnou hudbou a liturgiou, so zameraním na mladšiu, či staršiu generáciu.

Podľa významného odborníka v oblasti cirkevnej hudby, Donalda P. Hustada, sa život v evanjelických zboroch začal meniť v dvadsiatych rokoch dvadsiateho storočia s vynálezom rádia a jeho využívaním ako média na rozšírenie evanjelia medzi ľuďmi. Začiatkom štyridsiatych rokov sa v mestských evanjelických zboroch začali nedeľné večerné stretnutia Youth for Christ. Tieto stretnutia boli zmiešaninou prestavenia, niektorých elementov uctievania, novým typom zborovej hudby a mocného kázania. Ako evanjelista Youth for Christ odštartoval svoju službu aj Billy Graham. Hustad tvrdí, že charakteristickým znakom vtedajšieho amerického evanjelického cirkevného života bolo opakovanie každého sekulárneho popového štýlu, ktorý sa objavil.

V päťdesiatych rokoch s príchodom televízie začal ďalší proces sekularizácie cirkevnej hudby. Televízia mala tendenciu dominovať na scéne a ponúkala vlastnú hudobnú scénu, ktorá bola orientovaná na úplne odlišné hodnoty, ako kresťanské.

Šesťdesiate roky sú prelomovým rokom tzv. „hnutia slávnosti uctievania“ a charizmatického hnutia obnovy. „Hnutie slávnosti uctievania“ sa začalo v anglikánskej cirkvi, kedy istý Geoffrey Beaumont a iní členovia skupiny „The Light Music Group“ skombinovali niekoľko populárnych štýlov hudby, aby získali mladých ľudí. Rýchlo začali vznikať ďalšie skupiny mladých v britskej cirkvi, ktorí často koncertovali v štýle imitovania skupiny Beatles. Začalo sa tzv. neo-pentekostálne charizmatické hnutie, ktoré vyvinulo a propagovalo filozofiu uctievania založenú

na ich vlastnej teológii a vyjadrujúcu jednoduché piesne „chvál a uctievania“ a kresťanskú hudbu zameralo na predstavenie. Podľa Hustada nové slová a hudba mali tendenciu ignorovať evanjelikálnu históriu a zaprieť jej základné teologické hodnoty.

V osemdesiatych rokoch sa v cirkvi vyvíjali snahy podchytiť tzv. Baby Boomers. Títo predstavovali zvyšok rebelantov zo šesťdesiatych rokov, ktorí si stále udržiavali záujem o veci duchovné. V súčasnosti sa deje proces, niektorými odborníkmi označovaný ako „zmena paradigmy“. Zvyčajne mnohí ľudia chápu zmenené paradigmy sveta tak, že majú a musia mať vplyv aj na to, ako „robiť“ cirkev. To, čo platilo kedysi, už neplatí, lebo je tu niečo nové. Baby Boomers a ich deti stavajú na takomto základe. Nemajú radi tradičné, teológiou nabité duchovné piesne a chcú ich nahradiť jednoduchými, niekoľkokrát sa opakujúcimi piesňami „chvál a uctievania“. Nemajú radi ani spevokoly, zvuk orgánu, ktorý zamieňajú za syntetizátory, gitary a bicie. Taktiež kážeň musí byť jednoduchá, krátka, prednesená hovorovým štýlom, nie príliš teologická, či konfrontujúca. Nemajú radi ani príliš formálne, spoločenské obliekanie, či „parádenie sa“, ktoré akceptujú len na svadbách a promóciách. Čo sa týka bohoslužieb, všetko má byť neformálne.

Vystáva nám otázka, do akej miery je súčasné prenikanie nových hudobných štýlov do cirkvi negatívne a nakoľko je pozitívnym ukazovateľom, že cirkev žije a orientuje sa v súčasnom vývoji sveta a reaguje na neho. Cirkev by sa mala znovu vážne zamyslieť nad kresťanskou hudbou a jej cieľmi, nad svätosťou Boha a dôstojným uctievaním a uviesť do rovnováhy tradíciu s aktuálnosťou. Mocný nástroj spoločného uctievania Boha sa často stáva predmetom najväčších sporov medzi ľuďmi v cirkvi. Avšak aj to je dôkazom skutočnosti, že ľuďom na hudbe v cirkvi záleží, že sa ich bytostne dotýka, hovorí k nim, niečo zásadné pre nich znamená.

Tradičné piesne sú dôležité najmä pre staršiu generáciu kresťanov, ale i strednú generáciu ľudí, ktorí sú v cirkvi už od mladosti. Vyrastali na týchto piesňach, zvláštnym spôsobom k nim hovoria. Môže si cirkev dovoliť túto tvorbu odrazu vyčiarknuť z ich života? Napokon mladá generácia je zväčša osloviteľná iným typom hudby a piesní. Nemala by cirkev citlivo reagovať na aktuálne dianie vo svete i v hudobnej oblasti a využívať na prezentáciu evanjelia mladým ľuďom nové štýly, s ktorými táto generácia žije? Dôležité je vedenie ľudí v cirkvi ku vzájomnému porozumeniu a láske v tejto oblasti.

...nabudúce niečo z oblasti psychológie hudby

Dana Sirkovská

Deti píšú odkazy pastorovi...

Milý pastor,
...viem, že Boh miluje každého. On
ale nikdy nemusel žiť s mojou sestrou.
Arnold (8 rokov).

...môžeš prosím v nedeľu kázať o tom,
že Peter Peterson bol celý týždeň po-
slušný? Volám sa Peter Peterson. Tvoj
Peter (9 rokov).

...môj otec by mal byť tiež pastorom.
Každý deň nám dáva nejaké kázne.
Róbert (11 rokov).

...myslím, že by do kostola chodi-
lo oveľa viac ľudí, keby si ho pre-
sťahoval do Disneylandu. Laura
(9 rokov).

...páčila sa mi Tvoja kázeň o tom,
že zdravie je vzácnejšie než penia-
ze. Napriek tomu by som ale chcela,
aby mi otec zdvihol vreckové. Elena
(12 rokov).

...mám veľmi rád Tvoje káz-
ne. Zvlášť, keď končia. Riki
(11 rokov).

Aj takto „počúvajú“ deti v Seredi
kázanie.
Kto by mohol byť za kazateľnicou?

Úsmevné výroky od rodiny Kocovovej

Bezradní rodičia

Šimonko nebol pár dní v škôlke, lebo bol chorý. Večer pred dňom „ná-
stupu“, predtým, než išiel spinkať, mu mama hovorí:

„Šimonko, zajtra už pôjdeš do škôlky, áno?“ Na to Šimonko odpovedá:
„Ale mne to Pán Boh nedal, aby som išiel do škôlky.“

Otvorené dvere

V lete sme boli na námestí v Nových Zámkoch, je tam katolícky kostol.
Annamária a Šimon chceli na ňom stále otvoriť dvere a takmer búchali,
aby im otvorili, ale nič. Ubezpečila som ich, že tam býva Pán Boh a preto
musia byť slušní. Asi po troch mesiacoch sme išli so Šimonkom okolo
toho kostola, keď ma začal zrazu ťahať za ruku a kričať: „Mami, poď
rýchlo, už Pán Boh otvoril dvere!“

Úprimná modlitba

Večer sme sa s deťmi pred spaním modlili, Pavle bol ešte na domácej
skupinke. Annamária na konci svojej modlitby dodá: ... „a nech už ocko
príde z tej služobnej skupinky baptista.“ Iný večer Šimonko povedal iba
takúto modlitbu: „Vieš čo, Pane Bože, nech už môj ocko príde domov.
Amen.“

Lenka Hroncová (6-ročná) z Bratislavy nakreslila niektorých, ktorí spievajú na
detskom CD „Boh nás ľúbi“. Odkazuje, že CD sa jej veľmi páči.

OZNAMY

BLAHOŽELÁME...

sestre **Anne JOTOVEJ** zo zboru Bratislava, ktorá sa 2. mája dožila krásnych **90** rokov. Ďalej blahoželáme bratovi kazateľovi **Jiřímu BASSA-NOVI** z Jenkoviec k okrúhlym **55.** narodeninám a sestre **Lenke PROCHÁZKOVEJ**, povereníčke Rady pre koordináciu misijnej činnosti k pekným **30.** narodeninám...

...a prajeme imradosť, pokoj a Božiu blízkosť.

• • •

NEDELA SLUŽBY

Na veľkonočnú nedeľu (16.4.2006) sa konala v našich zboroch zbierka na pomoc s úhradou cestovného na Výročnú konferenciu v Plzni.

„Verím, že spoločným úsilím obe finančné potreby naplníme a budeme prežívať veľa radosti z Božieho požehnaní, a že budeme dávať na spoločnú vec podľa Písma „nie z neochoty alebo prinútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh“ (2K 9,7).

Z listu predsedu P. Procházku

• • •

ZBIERKA NA FESTIVAL VIERY

Rada oblasti ECM vyhlásila zbierku na organizačné a programové zabezpečenie Festivalu viery, ktorý sa uskutoční v **Piešťanoch 25.-27. augusta 2006**. Číslo účtu, na ktoré môžete finančné prostriedky poslať, je: 2127726/1200 VS: 268 KS: 0558. Ďakujeme.

DARY NA OHNISKO

Srdečne ďakujeme za finančný príspevok, ktorý sme dostali od 27.3.do 24.4.2006

1/ od jednotlivcov:

- Procházková Lenka, Bratislava
- Sklouzová Katarína, Bratislava
- Viskupičová Mária, Sládkovičovo

2/ od zborov:

- Bratislava - mesto
- Mníšek nad Hnilcom
- Sereď
- Slavkovce

SPOLU: 3.445,-Sk

• • •

LETNÉ TÁBORY

8. - 15. 7. 2006 **Detský tábor** v Čifároch, okres Levice

31. 7. - 11. 8. 2006 **Dorastový tábor** v spolupráci s Royal Rangers pri Zvolene.

Obidva tábory bude organizovať farnosť Petržalka. Dorastový tábor (vek od 15 do 25) bude tábor stanový.

Viac informácií na stránke www.petrzalka.umc.sk alebo na tel. č. 02/5443 5035 (Vojto Sirkovský)

Smútočné oznámenie

Dňa 30. 3. 2006 Pán odvolal do večného domova sestru

Etelu (Adelku) Štrbovú

zo zboru v Sereďi. Sestra Štrbová by sa bola v máji dožila 86 rokov. Napriek ťažkému životu sa pevne držala Pána a veľmi rada Ho oslavovala piesňami. Pred niekoľkými rokmi vyhrala s chválospevom „Volaj na mňa“ 1. miesto v súťaži „Spieva celá dedina“. V rokoch 1993-1995 pravidelne prispievala svedectvami do nášho Ohniska.

Posledná rozlúčka sa konala 2.4.2006 a vykonal ju farár Jan Zajíc a kazateľ Ján Tagaj.

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne jedenásťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú **12,- Sk** + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu Unibanky:
2127726/1200
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou.

Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor:
redaktori:

distribúcia:
grafika:

Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
Jana POLÁKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ